

DOMOVINA

Mesečna priloga „Slovenski Tehnik“.

Uredništvo je v Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek, sredo in petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krome. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za **inserate** se plačuje 1 krom temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Dne 5. avgusta v Št. Ilj v Slov. Gor.!

Slovinci! Po blizu dvajsetletnem skoro nadčloveškem divjem boju so si priborili letos Slovenci obmejni Št. Ilj. Da proslavimo to sijajno zmago, da damo duška svoji radosti, da navdušimo obmejne brate za nadaljni težki boj proti nečuvenemu pritisku nemškutarstva, — pohitimo dne 5. avgusta v slovenski Št. Ilj!

Občinsko tajništvo za Koroško in Spod. Štajersko.

Boj za razdelitev državnoborskih mandatov je v odseku za volilno reformo končan. Ogorčenje, ki je zavladalo v obmejnih Slovencih, posebno pa na Koroškem in Štajerskem je tako veliko, da bi danes ne mogel nikdo še soditi, do kakih razporov in zapletov bi se utegnili priti, ako se nič ne stori, da se to veliko krivico če ne popolnoma paralizuje, pa vsaj nekoliko ublaži. Ako se je Korošcem vzela skoro vsaka nada, da bi si priborili vsaj enega poslanca, ki naj bi je zastopal v državnem zboru, ako se je po drugi strani razdelilo južnoštajerske volilne okraje tako, da se je velikemu številu slovenskega prebivalstva odvzela prilika uveljaviti svoje politično in narodno prepričanje s tem, da se je celo vrsto slovenskih vasi in trgov tako nesrečno pomešalo z nemškimi vasi in trgi, da je Nemcem in nemškutarjem večina glasov zagotovljena, potem treba nemudoma kaj storiti, da se tem politično onemelim Slovencem pomaga voditi boj za svoje politične in narodne pravice na avtonomnem, na občinskem polju. Sedaj, ko jim je po tej nesrečnej razdelitvi mandatov odvzeta prilika, pošiljati svoje zastopnike v državni zbor, morajo osredotočiti vse svoje moči na polju občinske

uprave. Občine in njih uprava in občinski zastopi posebno vseh teh v nemške volilne okraje vrinjenih slovenskih občin na Štajerskem in Koroškem morajo postati prave trdnjave narodne zavednosti, ob katerih se bodo razbijali vsi navali nemške poželjivosti in napadi nemškega uradništva. Naša skrb bodi, da bodo vse te občine slovenski uradovale ter da bodo z vsemi postavnimi sredstvi prisilile vse deželne in državne urade, da se bodo v bodoče v občevarju s slovenskimi občinami posluževale vedno in izključno tudi slovenskega jezika!

Skrbeti moramo zato, da občinska samouprava ne bo prazen glas, brez pomena in vsebine, ampak institucija, katero bodo moralo deželno in državno uradništvo spoštovati v naših krajih do pičice tako, kakor jo spoštuje v nemških. Začetek v tem boju je storjen. Osnovale se je že več županskih zvez, katerih pravila pa še niso potrjena in ki bodo imele v prvi vrsti namen, postavnim potom prisiliti državna in deželna oblastva, da bodo znanprej spoštovala občinsko samoupravo ter slovenskim občinam slovenski dopisovala.

V tem pogledu se bide hud, neraven boj med nejednakima nasprotnikoma. Na naši strani preprost, neuk in skromen kmet, katerega tlači zavest

svoje nedostadne pravniške izobrazbe ter ga dela še bolj skromnega in malo-dušnega nasproti deželnemu ali državnemu uradniku, ki stoji v vsej svoji uradni dostojanstvenosti pred njim, oborožen z vsem potrebnim juridičnem znanjem in uradniško spretnostjo poln samozvesti in dobro vedoč, da svojega slabjšega nasprotnika na ta ali oni način naposled vendar pregovori, da dobrovoljno odstopi od svoje zahteve, ali da ga z različnimi sredstvi tako zbega in oplaši, da se pred koncem pravde umakne ter žrtvuje svojo dobro stvar, če je prav še tako pravična ter bi morala naposled zmagati. Na tak način zmaguje nemška in nemški čuteča birokracija ter kratit slovenskim občinam pravico do slovenskega dopisovanja. V tem tiči naša slabost — tu treba reforme in sicer nujne reforme. Ta je pa, hvala bogu, jako lahka. Vstvari naj se občinski sekretariat, ali samoupravno tajništvo za Koroško in Štajersko. Na to mesto naj se postavi v vseh občinskih stvareh izvežbanega in izkušenega človeka, kateri bode potoval od občine do občine, pomagal županom v vseh težjih vprašanjih; njegova glavna skrb pa bi bila, snovanje županskih zvez in boj za slovensko dopisovanje deželnih in državnih uradov s slovenskimi občinami.

Na ta način bi bilo mogoče ohraniti vse naše občine za našo narodno stvar, čeprav ne bodo tako dolgo imele zastopnika v državnem zboru, dokler se volilni okraji na novo in pravično ne razdele, na kar pa še dolgo ni upanja. Z druge strani bi pa županske zveze in samoupravno tajništvo končno zlomilo upor deželne in državne birokracije proti slovenskemu uradovanju

ter je prisililo spoštovati naš jezik in naše pravice, kakor spoštuje nemški jezik in nemške pravice. Tako in samo tako bi se naposled dokazalo, da nismo državljani druge vrste in da nismo mi zaradi teh nemških in nemško mislečih uradnikov na svetu, ampak oni zaradi nas, ter da je mi s svojimi davki plačujemo in vzdržujemo, in da so nam vsled tega dolžni toliko respekta, kolikor nemškim sodržavljanom! To je sicer med trezno mislečimi ljudmi samo po sebi umevno, a županske zveze in občinsko tajništvo bi za to samo po sebi umevnost moralo vesti dolgoleten, vstrajen in dosleden boj na vsej črti občinske samouprave, dokler bi naposled zmagala.

Da se to doseže, predlagamo, naj se nemudoma osnuje samoupravni sekretariat za Koroško in Štajersko, naj se dobi za to sposobnega, energičnega in skušenega moža, ki naj bode izvežban v vseh avtonomnih vprašanjih, dober govornik in spreten stilist, pa tudi podjeten in pogumen človek. Osigura naj se mu spodobno eksistenco, kajti njegovo delo bode naporno ter bode zahtevalo celega moža.

To bi bila mala odškodnina obmejnim Slovencem za velike zgube in krivice, katere bodo trpeli vsled volilne reforme. Troške za to predlagano tajništvo bi moral nositi ves slovenski narod — in mi se nadjamo, da se Kranjci ne bodo temu upirali, ter da se bodo voditelji obeh strank lahko sporazumeli o tem, kako bi se rešilo to celo vprašanje. Koristi vsega slovenskega naroda zahtevajo, da se ta predlog čim prej mogoče izvede! Slovenske liste in politična društva pa prosimo, naj izrečejo o tem predlogu svoje mnenje.

LISTEK.

Povest starih pisem.

Spisal Šandor Gjalski. — Poslovenil — or — (Dalje.)

In v tem je bila zapreka v ljubezni mladega Ivana Deligjorgjeviča z njegovo Lojzo. On je bil cesarski častnik, oče njegov je bil slavn avstrijski general — dve taki zapreki, ki jih ni mogel premagati Lojzin oče. Iz pisem se spozna, da je Ivan, šele ko se je drugič mudil v domovini prišel do tega, da se približa devojk in se z njo spozna, ter začne ljubav, ki mu je donesla srečnih in velikih časov, ona velika ljubav, koja bi gotovo drugače ne mogla nastati in se razviti, ko v onih heroičnih dneh na početku devetnajstega veka in na početku romantične dobe.

Pisma in zapiski dovolj jasno govorijo o žaru in nežnosti te ljubavi, a

tudi tradicija je ohranila o njej isto. Srečni so bili osobito dnevi, ki sta jih preživela na deželi, kjer je posestvo Lojzinih roditeljev bilo v bližini posestva Ivanovega očeta. Ivan zares niti tam ni mogel in ni smel v hišo Klemenovičovo. Poskušal je, da si pridobi pristop, ponižal se je celo do moledovanja, ali Klemenovič bil je trd in nikakor se ni dal preprostiti ne od žene ne od sestre. Pisma nam pričajo, da s tem ni zašel ljubavi svoje hčerke. Ona je včasih hotela, da se zaupa očetu in mu vse pove, pa da si izprosi pri njem milosti in dobrote. No — Ivan nikakor ni hotel. V enem lističu najdemo o tem sledove. Tu jo zaklinja, naj opusti svojo namero in jej piše: „Ti moraš očeta svojega poznati. Ni on kak navaden človek, ki bi se takoj omehčal radi nekoliko prelitih solz in prošnji. On je trd, odločen, poln volje in moralne sile. Tako mi ga vsi opisujejo in pravijo, kar enkrat sklene, da ga nihče več ne more od tega od-

vrniti. In če te tudi silno ljubi, če si tudi njemu najmilejše dete — on se niti tebi ne uda! Poznam jaz to — naposled i jaz sem takšen, ako Bog da! — —

On ne bo nikdar dovolil, da pride cesarski vojak v njegovo obitelj, k temu še vojak, kateremu je tudi oče isto, in to proslavljen vojak cesarski. Ako mu torej rečeš, da me ljubiš in me želiš poročiti — njegov odgovor na to bo, da te bo spravil začasno v samostan, ali če ne v samostan, ker je prosvitljen in revolucionarec, tedaj pa najde on gotovo kako drugo varno mesto, kjer te pred mano skrije. Potem pa bi vsa moja osnova v vodo padla — in midva bi v istini bila razločena“.

Njegova namera odgovarjala je nravi in duhu one junaške generacije, ki so jo francoske vojske po celem Evropi odgojile. Ivan Deligjorgjevič je bil v istini junaški in podvzeten mladenič, dasi je bil zraven nežen — mehka in čuteča duša, nagnjena i po-

eziji i resni misli. Med dedovo korespondenco se nahajajo i njegova pisma, ki vsa pričajo, da je mnogo čital, ki govore o mnogem razmišljanju in gotovo o finem čuvstvanju. Ali tudi ta pisma kažejo, da je bil že v prvi mladosti odločen, neustrašen in nekoliko nagnjen — ako že ne pustolovini, pa vsaj nečemu, kar Francoz tako dobro izraža s svojo besedo: „aventure“.

Ko je torej uvidel in končno do cela uveril, da nikakor ne pridobi zase Klemenoviča, je v oni romantično-heroični dobi po duhu svojega časa odločil, da si Lujzo s silo osvoji. Iz enega lista, katerega je malo prej pisal dedu, vidi se, da je premišljeno stopil na delo, da pa računa tudi zavsem zanesljivo na duhovniško pomoč, ker je Klemenovič bil sovražen v krogih svečenštva radi svojih brezverskih nazorov in očitnega nasprotja proti duhovnistvu. In res, ko je moral radi izbruha vojske k armadi, je vzel devojk in jo s seboj peljal, pa je našel duhovnika v okolici,

Svetovno-politični pregled.

Uradni list je 1. t. m. objavil cesarsko naredbo temeljem katere je cesar iz svoje moči določil kvoto za celo leto in sicer do 30. junija 1907. Kvota je ostala nepremenjena, razmerje med Avstrijo in Ogrsko ostane isto tudi glede kritja vzajemnih troškov skupne države. Višino te kvote določajo v normalnih razmerah ustavnim potom delegacije; ker je pa bilo v obeh državnih polovicah v zadnjih letih ustavno življenje prekinjeno, moral se je vladar posluževati svoje pravice ter iz svoje moči določati višino te kvote. Letos je to storil vladar v zadnjič, tako trde oficijozna glasila, v bodoče se bode vse to vršilo normalnim ustavnim putem. H kratu zatrjujejo dunajski oficijozni, da se bodo začele septembra meseca razprave o pogodbi z Ogrsko z zastopniki obeh vlad ter da je avstrijski ministrski predsednik za trdno sklenil, da bode vlada, kateri je načelnik to pot storila celo delo brez vsega polovičarstva ter podvrgla temeljiti reviziji ves kompleks medsebojnih odnošajev obeh državnih polovic ter vse tudi na novo uredila. Naša vlada je baje za trdno odločena varovati naše koristi in Ogre prisiliti, da se obnovi pogodba, ako se to sploh še zgodi pod nam ugodnimi in sprejemljivimi pogoji! Glavna stvar je, da Ogri vedo, da stoji avstrijska vlada in z njo vsi avstrijski narodi na stališču, da nam ni na tem ležeče, pogoditi se z njimi za vsako ceno, ampak da nam je ločitev ljubša nego za nas škodljiva pogodba. To so pač možke besede, tolažilne obljube, več nego hvalevredni nameni, upajmo, da jim bodo jeseni sledila tudi primerna dejanja.

— Na Hrvatskem je navdušenje veliko, da se je narodu naposled posrečilo izvojevati si v resnici narodno vlado ter tako temeljito pomesti Kuenovščino iz dežele. V svojem veselju nad uspehom pa ne zabljajo velike in težke naloge, katero ima rešiti nova vlada, nov sabor in ves narod. „Narodni list“ piše: Nova vlada ima pred sabo težko nalogo, da pomete silne smeti, katere je pustila Kuenovščina za seboj. Treba zopet vpovstaviti spoštovanje do ustavnih pravic, treba izruti plevel korupcije in štreberstva, treba varovati gospodarske koristi dežele ter zagotoviti napredek, treba revidirati državnopravne odnošaje z Ogrsko v tem smeru, da se popolnoma zavaruje samostalna individualnost Hrvatske, z eno besedo, treba izvesti program reške resolucije ter hrvatskemu narodu osigurati samostalni politični, kulturni, finacijski in v obče gospodarski obstanek in napredek. Seveda

se to ne zamore v enem dnevu izvesti. Tu treba časa in takta. Glavna stvar je, da je nova vlada, podprta ne kakor do sedaj od zgoraj, ampak od spodaj od naroda, ter krene na pravo pot. Kako bode novi vladi to mogoče pravi „Novi list“ svetujoč hrvatskim politikom: „... eno potrebo vidimo že sedaj in ta je neizogibna. In ta je ta-le: da se nekateri ljudje starejše generacije, ki se zbirajo v taboru hrv. stranke prava, otresejo nekih preživelih navad, in prav tako, da se nekateri ljudje mlade generacije, kateri se zbirajo v taboru napredne stranke, postavijo še bolje na stališče realnih potreb današnje Hrvatske.“

Vnanje dežele.

— Srbska vlada je trdno odločena varovati čast in neodvisnost države v carinskem boju proti Avstro-Ogrski. Pogajanja niso čisto pretrgana ampak samo počivajo do jeseni. Zatevam grofa Goluchowskega, da bi se Srbija formalno obvezala, kje in kakšne kanone in strelivo naj kupi, se ne bode mogla vdati nobena srbska vlada ker bi to pomenilo konec srbske samostojnosti. Do jeseni je še časa dovolj, da se položaj temeljito spremeni in da Goluchowskega diplomatska modrost dozorji bodisi v njegov trijumf — ali pa v blamažo. Vsekako si bode srbska vlada prizadevala dobiti nove poti za izvoz svojih poljedelskih pridelkov in živine ter bode, kakor vse kaže, te poti in tudi odjemalce našla drugod. V tem jo podpirajo Bolgari in tudi ogrska vlada, čeprav ta ne očito. Da so pa Ogri boljši politiki nego grof Goluchowski je brez dvoma, da je nadalje v njih interesu, da se na Balkanu osnuje mogočna zveza gospodarsko in politično združenih držav, na katere se bode neodvisno Ogrsko opiralo ter se z njimi zvezalo — je še bolj jasno, zato je upanje našega grofa na konečni trijumf njegove diplomatske modrosti kaj majhen in da ne bode še večih neprilik nakopal Avstriji na vrat, bilo bi dobro, da ga naposled pošljejo v „tako zasluženi pokoj“.

— Bolgarski narod ne more več brzditi svojega ogorčenja proti grškim banditom, ki že leta rohne in divjajo, požigajo in koljejo starce, žene in otroke po Macedoniji. Ti grški divjaki pustošijo bolgarske in kuco-valaške okraje po Macedoniji, hujše in krvoločnejše nego so v nekdanjih časih delali Janičarji; Evropa pa mirno gleda in ne stori ničesar, da bi prave zločince ukrotila in kaznovala. Vsa delavnost evropske diplomacije obstoji v tem, da pišejo nepotrebne note turški vladi, da jej dajejo naloge, kako naj

preustroji svojo upravo v Macedoniji, da pošiljajo doli po par žandarjev, ki ne morejo nič pomagati. Pravi hudo-delci pa niso ni Turki, ni turška vlada — ampak Grki, ki pod izgovorom narodne in verske propagande že leta in leta počenjajo največja grozodejstva po Macedoniji, katero bi radi na ta način pridobili za svojo „kulturo“. Bolgari se branijo kakor se morejo, in če se proti banditu, banditski postopa je pač naravno. To pot so nastali pa nemiri proti Grkom v Plovdivu in po drugih mestih na Bolgarskem. Narod je konfisciral grške cerkve in hotel prognati pope in grško prebivalstvo, pa bolgarska vlada je posegla vmes, pozaprla nekoliko Bolgarov ter napravila mir. Trajnega miru pa ne bode, dokler se Grkom ne stopi energično na prste ter jim da lekcijo, kakršno zaslužijo. Evropska diplomacija naj pa ne zgublja časa s pisanjem praznih not turški vladi, ki je najmanj kriva na homatijah v Macedoniji, naj rajše poveri Bolgarom mandat, da napravijo mir v deželi in obračunijo z Grki, ako si „velevlasti“ tega ne upajo.

— Na Ruskem si prizadeva ministrski predsednik Stolypin pridobiti kolikor mogoče uglednih liberalnih mož za svoje ministrstvo — pa do sedaj brez uspeha. Nikogar ne mika „vladati“ na Ruskem, Stolypin obljublja in zatrjuje, da hoče storiti vse, da dá narodu svobode — in zemlje in da mu izpolni vse želje, v kolikor je to pametno in potrebno, hoče pa, kar je pa tudi po sebi umetno, da se mu z upori, punkti, štrajki in podobnim rovanjem ne preči reformnega delovanja. Je li še čas za reforme na Ruskem in ali bodo zamogle te vstaviti splošno revolucijo — je veliko vprašanje. Želeti bi bilo pač.

— Nemškemu cesarju se je naposled posrečilo pregovoriti svojega ujca, angleškega kralja, da ga obišče. Oba vladarja se snideta sredi t. m. na gradu „Friedrichshof“ pri Hamburgu. Nemški vladni krogi in njih glasila se vesele tega, kakor velike diplomatske zmage ter sanjajo o blagodejnih posledicah tega sestanka za oba naroda. No, to so prazne sanje in prazne besede. Sestanki vladarjev imajo dandanes le redkokdaj več nego oseben pomen — veliki proti narodi določajo sami smer svoje notranje in vnanje politike, ustavni kralji in cesarji pa dandanes samo kraljujejo, vladajo pa zastopniki naroda potom parlamentov odgovornih ministrov. — Razmere med Anglijo in Nemčijo ostanejo zato tudi po nameravanem sestanku nespremenjene.

Dopisi.

Iz Sevnice. Pač nepozaben ostane dan sevniske šolske veselice, dne 29. julija. Vsi činitelji so izvršili svoje naloge vestno in vzorno! Skrbnjeno je bilo mladim in starim za krepcila duševna in telesna. Za prva gre hvala in častno priznanje vzornemu šolskemu vodstvu in sploh vsem učiteljskim močem, katere so s požrtvovalnim in napornim delom izvežbale šolsko mladež nepričakovano dobro. Divili smo se ubranemu petju nežnih otroških grl, naslajali se na vro vspelih telovadskih proizvajanjih in mladinskih igrar. Iznenadilo nas je dovršeno igranje „Treh kraljev“ in deklamacija „Berača“. Hvaležno občinstvo je z burnimi „živio“ sledilo posameznim točkam sporeda ter navdušeno pozdravljalo učiteljstvo in mladino. Vse priznanje gre tudi zidanmostski godbi pod spretnim vodstvom g. kapelnika Koruna. Točka za točko, komad za komadom se je sviral z vedno enako preciznostjo in točnostjo od treh popoldan do poludvanajstih v noči. Zidanmostska godba ima osigurano prihodnost! Ne mala zahvala pa gre tudi požrtvovalnim Sevnčanom, od načelnika krajnega šolskega sveta, vrlega g. župana in častite duhovščine, pa do tržnega čuvaja. Vsi so po možnosti prispevali z darili in tekmovali v ljubeznivosti do završka slavnosti! Taka prirejanja šolskih veselij so najlepši dokaz narodne žilavosti in narodnega zavedanja! Vivat sequens!

Iz Gotovelj. Dne 24. julija je po vinorejskih delih občine Gotovelj in okolice Ponikva toča prav občutno oklestila vinograde, in tudi druge sadeže. Tukaj že dalje časa ni bilo kake pomenbne toče, dasi naše vinske griče od severa in zahoda obdajajo visoke gore, katere ohladi zrak, in že od nekdaj se je rada nad našimi griči skuhalo nevarna toča, katere je potem še dalje po Savinjski dolini pobila. Važen izmed naših gričev je najvišji vrh Gradišče, 459 m nad morjem, med tem ko je uro oddaljen Žalec in Gotovelj 237 m, kjer je poprečna mera za spodnjo Savinjsko dolino. Vrh Gradišče pa je tudi izmed vsega gričevja na severu najbolj proti sredi Savinjske doline pomaknjen, tudi so ob njegovih rebrih in okolici najboljše vinogradi. Vsled te lege Gradišča so naši posestniki spoznali, da bo na tem griču, če se ustanovi strelna postaja, najboljša obramba proti toči. In res so, kar vsi potrjujejo, z velikim uspehom velik del Savinjske doline toče s streljanjem obvarovali. V zadnjem času je pa postava zahtevala preureditev strelnih postaj in je

ki je še isti večer blagoslovil Ivanov zakon z Lujzo.

Nikdar se ni moglo prav zaznati, kako se je zgodilo, da je Ivan zamudil priti k svojemu polku, ki je pred njegovim nastopom službe odkorakal. Gotovo je zgubil mnogo časa, ker ni smel radi svoje romantične ženitbe naravnost in javno potovati, temveč se je moral klatiti po postranskih potih. V vojskinem času pa, ko je bojazen in sumnja prva pomagateljica opreznosti in varnosti, prinese tako skrito potovanje sto in sto neprilik — pa tudi pogibelj. Vrh tega je še slast in razkošje prvih zakonskih dni učinila, da je hitel težje in počasneje v vojsko. Bila je tudi v tem težkoča, ker en del naše hrvatske kraljevine ni bil v rokah Francozov, moral se je torej na daleč ogniti najrajnejšemu potu in smeri. Ali vojaško sodišče — in to še v vojskinem času — z vsem tem ni računalo, go-spoda v regimentu se nato še ozirali

niso. Ivan bo stavljen na listo beguncev.

Na svojo nesrečo ni se takoj pri prvi avstrijski četi prijavil, želeč morda ravno k svojemu regimentu in ne vedoč za svojo proskripcijo. Tako se je že žuril v službo, da je sedaj že celo potoval po krajih, zasedenih od sovražnika. Ali usoda je hotela, da pride ta srečno, brez neprilik mimo, dasi so sovražne čete bile povsod in vsaki kotiček zastavile. Ivan se jim je večče ognil in srečno zopet dospel v kraj, ki je bil v rokah cesarske vojske. Tu ga vstavi prva cesarska četa, ki jo sreča. Bil jim je sumljiv mlad mož z miado ženo na vozu, ki pride od sovražne strani. Ivan je mirno šel pred glavarstvo. Čisto mirno je prej poučil ženo, da krene v kako gostilno ob bližnjem tirolskem gradiču in ji obljubil, da pride čez nekaj časa zopet k njej nazaj.

Ali zgodi se vse drugače. Ivana

pritirajo pred visokega častnika, v katerem je spoznal svojega rojaka in očetovega krvnega neprijatelja. Nikakor namreč ni mogel ta rojak oprostiti generalu Deligjorgjeviču, da je pred njim postal general, vitez reda Marije Terezije in baron. Oni strašni madež v življenju naših ljudi je tudi njega ugrabil, pa je trpel zares grozne muke radi Deligjorgjevičeve sreče.

Ko je čul Ivanovo ime, bilo mu je, kot da drži dolgo zaželen plen v rokah. Čisto ugodno mu je prišlo, da je mogel takoj v prvem trenutku postopati z Ivanom kot z beguncem. No — kaj se more še več držati na generala, čigar sin je ubegnil iz vojske. In ne povprašujoč dalje, dal je takoj sestaviti in sklicati vojno sodišče. Da — Bože moj, česa li ne more ljuba zavist naših ljudi!

K tej krivdi begunstva so dodali še krivdo ogleduštva. Tako so raztolmačili Ivanov srečni prehod čez okraje,

zasedene po sovražnikih. Za te krivde pa so vzeli celo za dokaz, da je potoval z ženo, hoteč baje tako prikriti svoje zločinske namene.

Ni ostal nikak sled kakih izjav Ivanovih. — On svoje žene ni več videl. Drugo jutro po razstanku z njo bil je mrtev. Obsodili so ga na smrt.

Nikdar se ni moglo prav zaznati, kaj je z njo bilo. Izginila je. Govorili so eni, da je zblaznela; drugi zopet, da se je strmoglavila skozi okno, ko je zvedela za nesrečo — no, kaj zanesljivega in stalnega ni znal nihče od vseh povedati, ki so se po vojski vrnili v domovino. Od nje pa ni nikjer sledu. Prijatelji so se mnogo trudili, da zvedo kaj zanesljivega; bilo je celo upanje, da se najde — ali vse zaman — samo oni snopč pisem je mogel ded zbrati in ohraniti.

(Konec prih.)

* * *

tudi tukaj prepovedala streljanje. Bojazen pred točo in uspehi streljanja prejšnjih let so tudi naše posestnike napotili, da so z velikimi stroški strelišče po zahtevi postave popravili, da je bila tudi uradno kot zanesljiva potrjeno. Marljivi posestniki so torej pet letos potrební denar za smodnik prali, ki ga je občina Gotovlje, katera je tudi 10 kron priložila, na deželno oskrbníštvo smodnika poslali. Deželna oblast pa namesto, da bi nam kmalu smodnik poslala kakor poprej, je pustila povpraševati od Poncija do Pilata in nas s tem ovirala v streljanju, da si je občina naznanila, da je postaja od okrajnega glavarstva že pregledana in potrjena. To je bilo torej krivo, da nismo mogli o pravem času streljati, ker smo smodnik prejeli šele po kritičnem dnevu, namreč tri mesece potem ko smo poslali denar.

Vsem, ki sté torej za strelno postajo na Gradišču kaj darovali, bodi povedano, da se je ves denar res porabil za smodnik in da se letos zato ni streljalo, ker se od oblasti nismo smodnika prejeli. Znaprej bo pa tudi ta nedostatek odpravljen, ker sedaj že ve deželna oblast, da imamo pravico do znižane cene smodnika in do streljanja proti toči na naši strelni postaji. Za stroške je letos primanjkljaja 1670 kron, kateri bi se pokrili, če bi se oni darovali, kateri so dozdej samo obljubili. Vsi računi ležijo v pregled pri posestniku Mihaelu Joštu v Gotovljah, oziroma tudi pri Filipu Benetku v Zalogam. O uspehih streljanja in o računih strelne postaje, bomo pa znaprej vsako leto v „Domovini“ poročali.

Gornjegrajska čitalnica je priredila svojim članom, njih rodinam in svojim prijateljem dne 29. julija t. l. veselico na prostem. Prvotno je bila veselica namenjena za prejšnjo nedeljo, ali radi neugodnega vremena morala se je preložiti.

V prijaznem Kolenčevem gozdiču se je nabralo že precej ljudstva, ko ob 3. uri popoldne prikorakajo izletniki iz trga. Godba zasniva veselo koračnico in v trenutku je bilo vse animirano. Pevsko društvo je zapelo več moških in nekaj mešanih zborov. Veselična pošta je imela mnogo dela, tako, da so v kratkem času bile razglednice v prid „Celj. sokolskega doma“ razprodane. Izborno termalno pivo in pristno vinsko kapljico je točil g. Šarb. Dobivala so se razna mrzla jedila. Največjo radovednost pa je vzbujal tolsti janjec, kateri se je pekel na dolgem ražnju po bosanskem načinu. Za posladkat pa je sladčičar v neoblično beli obleki ponujal razne sladkarije. Ljudstva se je nabralo prav veliko število in je v moralnem ter v gmotnem oziru veselica prav ugodno se izvršila.

Proti večeru se je družba v dolgi vrsti — na čelu godba — podala nazaj v trg, kjer so se izletniki v gostilni g. Šarba in v gostilni g. Filača izborni imeli.

Želeti je, da priredi „Čitalnica“ še kake izlete, ki bi že naj obnesli tako vrlo kot tokratni!

Omenjamo še, da ima „Čitalnica“ sedaj svojo sobo v novem posojilničnem poslopiu, kjer lahko nemoten čitaš vse važnejše slovenske časnike. Letos ustanovljena knjižnica šteje še okoli 200 knjig.

V Gornjem gradu slavi tamošnja podružnica družbe sv. Cirila in Metoda svojo dvajsetletnico. Ker je to sedaj edina podružnica v celem gornjegrajskem okraju je pač želeti, da jo vsi zavedni in dobromisleči gornjesavinčani vrlo podpirajo. Zadnja leta je podružnica dremala. Letos so jo nove moči zbudile k novemu delavnejšemu

življenju. Nabralo se je precej denarja in je podružnica postala pokroviteljica družbe.

Dne 5. t. m. to je v nedeljo se priredi v proslavo dvajsetletnice primerna veselica v gostilni in na dvorišču gostilne gospe Trobajeve. Pevsko društvo zapoje nekaj pesmic, godba bo svirala vesele koračnice in igrala se bode priljubljena igra: „Bob iz Kranja“. Letos ni mogoče prirediti večje veselice, zato pa odbor upa, da se bode vsak zaveden rojak rad udeležil tega slavlja. Skromno sicer hočemo slaviti dvajsetletnico, a toliko bolj presrečno in neprisiljeno.

Začetek veselice je ob 5. uri popoldne. Vstopnina za sedež 1 K, stojišče 50 vin. Posebna vabila se ne razpošiljajo, sicer pa je vsakdo dobro došel. Kdor pa nikakor ne bi mogel priti, naj pošlje primeren denarni prispevek kot vstopnino. Naša prepotrebna družba sv. Cirila in Metoda skrbi za slovensko deco, zato jo podpirajmo.

Dne 5. avgusta vse v Gornjigradu.

Slovenske novice.

Štajersko.

— **Za izlet „Celjskega Sokola“ v Št. Ilj v Slov. gorah** se vrše velikanske priprave, saj pa bo to tudi narodni praznik, kakoršnega še ni bilo v Št. Ilju. Kdo bi se ne zanimal za kraj, za katerega se je bil skozi 20 let tako ljut boj. Zato pa bo tudi vsak narodnjak z veseljem se udeležil tega izleta, ker bo imel prijetno zavest, da pomaga s svojo soudeležbo proslaviti može, ki so neustrašeno stali v tem boju za slovensko posest. Opozarjamo še enkrat vse udeležnike, da se odpeljejo celjska društva v nedeljo ob 1. uri 36 minut z brzovlakom. Na veselo svidenje v Št. Ilju! Na zdar!

— **Politično društvo „Naprej“**, daje naznanje: Z ozirom na zadnje vabilo na izvanredni občni zbor političnega društva „Naprej“ dne 16. t. m., opozarja odbor, da smejo nastopati pri istem kot govorniki samo člani. Zaradi tega poziva odbor vsakega nečlana, ki misli pri tem velevažnem zborovanju govoriti, da ne zamudi poprej pristopiti k društvu kot član.

Gelje, 2. avgusta 1906

odbor.

— **Kdo bode glavni davkar v Celju?** Iz Celja: Kakor je že poročal vaš list, šel je tukajšnji glavni davkar g. Ig. Mlakar v pokoj. Čuje se, da aspirira na to mesto zloglasni — tudi tukaj dobro znani — davkar v Ljutomeru, gosp. Duller. Mož le-ta je eden najbolj prononsiranih vsenemških uradnikov na Spodnjem Štajerskem. Tega bi nam ravno še manjkalo v Celju! Vidimo ga te dni prav intimno obcevat v Rakuschem i. dr. Celjani bodo sigurno vse mogoče storili, da ga dobe v svoje osredje. Torej: caveat conules!

— **Mesto nadučitelja na slovenski ljudski šoli v Brežicah** je razpisano; prošnje je treba nasloviti do 26. t. m. na okrajni šolski svet v Brežicah. Pozivljamo slovenske učitelje, da se mnogoštevilno oglasijo; istotako opozarjamo merodajne faktorje, zlasti deželne poslance, da se pravočasno potegnjejo zato, da se to velevažno mesto zasede tako, da bo zajamčena vzgoja otrok v slovenskem duhu.

— **Slovenski znak** obstoječ iz lipovega peresa s cvetjem v naravnih barvah le eden cvet s tremi glavicami je belo-modro-rdeč, je dala napraviti znana narodna tvrdka Uršič & Lipej v Brežicah. Znak je jako ukusno izdelan z emaila. Čisti dobiček je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda.

Eden znak stane 1 K; pri večjih

naročilih se dovoli znaten popust. Naročajo se lahko znaki z varnostno iglo ali z gumbom pri tvrdki Uršič & Lipej v Brežicah ob Savi. Slovenci! Narodni sovražniki nas vedno bolj in bolj pripritisajo, tuji naval grozi preplaviti naše pokrajine. Bolje nego dosedaj moramo ponosno povdarjati vsepovsod „Slovenec sem“! Pokažimo se Slovence vsepovsod, s slovensko govorico, s slovenskimi šegami, s slovenskimi znaki! Segajte pridno po slovenskih znakih, nosite jih ob vsaki priliki, zlasti na potovanju!

Odbor za slovenski znak.

Brežice, 1. avgusta 1906.

— **V brežiškem okraju** kandiduje za deželni zbor namesto pokojnega Žičkarja državni poslanec dr. Korošec.

— **Imenovanja.** Sodni tajnik Oto Pirner, državnega pravdnika namestnik Olivier vitez pl. Stähling v Gradcu. Dr. Franc Kočevar pl. Kondenheim v Celju in dr. Maks Goriup v Gradcu so imenovani sodnimi svetniki ter je poslednji prestavljen h kratu v Arnfels. Okrožni sodnik dr. Karol Mayer v Trbižu je imenovan sodnim svetnikom in okrožnim predstojnikom.

— **Požar.** V ponedeljek popoldan je zgorela hiša Martina Jegriča z Pavlove vasi občine Pišce. Škode je blizu 1600 K. Vzrok požara pa ni znan.

— **Strela je ubila.** Iz Pameč nam pišejo: Protečeni petek je pri nas silno bliskalo in grmelo. Žanjice so žele pšenico in strela je udarila v sestro gospodarja župana, Apolonijo Uršej, ki se je takoj mrtva zgrudila. V nedeljo je bil pogreb, katerega se je veliko ljudstva udeležilo.

— **Maturanti iz leta 1881 e. kr.** učiteljska v Mariboru slavijo dne 8. avgusta t. l. tam svoj spominski dan, odkar so stopili v javnost. Zvečer dvorana Gambin — tovariški zabavni shod ob 8. uri. Dne 9. avgusta obisk grobov — zajutrk v Kamnici — slikanje — skupni obed ob 1. uri popoldne v Mariboru — ogledovanje mesta — odhod. Vsi tovariši in njih učitelji so prijazno vabljeni. Tovariški rodoljubni pozdrav. Za odbor: A. Porekar.

Kranjsko.

— **Žalostne šolske razmere v Ljubljani.** V „Našem listu“ piše nekdo: Pregledoval sem letošnje poročilo o mestnih ljudskih šolah v Ljubljani in konstatirati moram žalostno dejstvo, da je med 3056 šolskimi otroci ljublj. slovenskih ljudskih šol celih 15 (petnajst) Nemcev in med 688 onih nemških šol 238 slovenskih otrok, torej več kot tretjina. Slovenska javnost naj razsodi, kdo so izdajalci slovanske stvari, ali onih 7—10 akademikov, ki imajo tehtne vzroke, da posečajo v Pragi, češki prestolici, nemške šole, ali pa stariši onih 238 otrok, ki obiskujejo v slovenski prestolici takozvano „Städtische deutsche...“ in puščajo, da se otrokom vceplja kal germanizma. Žal, da nimam pri roki poročil o šulferajnski šoli v poslopiu c. kr. višje realke in o Hutovem zavodu, sicer bi lahko navedel še nekaj zanimivih dat.

— **Domžalska nemška šola.** Iz Domžal se nam piše: „Schulvereinsko“ šolo je obiskovalo tekom nekaj let povprečno čez 40 učencev. Vsled tega so vložili Ladstätter in tovariši prošnjo na deželni šolski svet, naj bi postala ta šola javna. Da bi pa to tem lažje dosegli, pripomnili so, da prepuščajo brezplačno šolsko sobo sedanje nemške šole in pa tudi vsa učila. To prošnjo in predloge je pa poslal c. kr. okraj. šolski svet v Kamniku tuk. krajnemu šol. svetu, naj izrazi svoje mnenje o

tem. Obenem se je pa obvestil tudi o tem občinski odbor. 23. julija se je vršila seja. Ker so Nemci izkazali za šolo 40 godnih otrok, se krajni šol. svet ni mogel protiviti tej zahtevi, pač pa je stavil take pogoje, da domžalski Nemci še ne bodo imeli tako kmalu svoje javne nemške šole, in sicer: Ponujana šolska soba se sprejme. Ker bi bila pa ta enorazrednica javna, mora imeti šolski voditelj postavno predpisano stanovanje. Zato pa zahteva krajni šolski svet, naj prisilci (Ladstätter in tovariši) preskrbe tudi stanovanje voditelju in sicer za vedno. Kadar se ti pogoji od Nemcev sprejmo, pa se krajni šol. svet ne bode protivil ustanovitvi nemške šole.

— **Mahrova trgovska šola** je završila letos svoje 71. šolsko leto. Na njej se je šolalo do danes 12.505 učencev. Ta nemški zavod uživa dobro ime daleč na okrog ter dobiva svoje gojence iz vseh slovenskih in tudi drugih jugoslovanskih dežel. Tako je bilo letos na gremijalni trgovski šoli 20 Nemcev, 96 Slovencev, 4 Hrvatje, 1 Srb in 2 Italijani. Privatna trgovska šola je štela 134 učencev; po narodnosti je bilo od teh 15 Nemcev, 50 Slovencev, 17 Hrvatov, 20 Srbov, 29 Italijanov, 1 Francoz, 1 Grk in 1 Rumunec. Te številke pač jasno govore, da imamo že skrajno potrebo trgovskih šol, a menda ni še upanja, da bi jih dobili.

— **Ustreliti se je hotel** 61 letni knjigovez Josip Novak, stanujoč na Poljanski cesti v Ljubljani. Ljudje so slišali iz njegovega stanovanja štiri strele in takoj obvestili reševalno društvo in policijo. Prišedši na lice mesta, so našli vrata zaklenjena in so jih morali s silo odpreti. Novaka, ki je bil precej vinjen, so spravili na magistrat, da se je prespal. Povedal je, da se je hotel usmrtiti, ker nima dela, a se mu je vselej roka tako tresla, da je krogla sfrčala mimo glave. Novak je preje spisal pismo, v katerem se poslavlja od Poljan z besedami: „Bog te obvari skopi svet!“

— **Legar v zavodu Salezijancev na Rakovniku.** Bakteriološka preiskava vode iz vodnjakov na Rakovniku dognala je, da je voda vseh vodnjakov prav sumljiva, osobito se je v vodi dvoriščnega vodnjaka našel bacil legarja. Vse že takoj začetkom epidemije podane zdravstvene odredbe se strogo izvršujejo in po mestnem fizikatu strogo nadzorujejo. Vodnjaki so vsi uradno zaprti in se dovažajo voda iz mestnega vodovoda. Tudi delavci pri zgradbi svetišča so pod zdravstvenim nadzorstvom, ker so do 14. julija tudi dobivali vodo iz zavodnih vodnjakov in je mogoče, da se tudi med njimi pojavijo slučajni obolenja. Večina začetnih slučajev je že v popolnem okrevanju, vendar je obolelo v zadnjem tednu še nekaj gojencev in štiri osebe uslužbenecv na Rakovniku. Od začetka epidemije do danes je obolelo v zavodu 36 oseb, od teh je umrl v soboto 16letni uslužbenec Ivan Mahne. Ker se je zabranila vsaka nadaljna uporaba vode, ker jo je smatrati kot edini vzrok legarja in ker se tudi vse druge varnostne odredbe strogo izvršujejo, upati je, da ta hišna epidemija kmalu preneha.

— **Otrok utionil.** V Zgornjem Prekarju pri Brdu je utionila 1½ letna hči posestnice Ivane Kovič v mlaki pred hišo. Vzrok tega je mati sama.

— **Zopet otrok zažgal.** 5 letni sin Franca Tršana v Sv. Valburgi pri Kranju je zažgal domačo hišo in hlev. Zgorelo je poleg tega tudi 210 K denarja. Skupne škode je 3000 K.

— **Neznanega utopljenca** so našli v ponedeljek dne 30. julija jutraj v Savi pri Zagorju. Na sebi je imel samo čevlje, srajco in hlače z narobe obr-

njenimi praznimi žepi. Utopljenec je precej močne postave v starosti krog 30 let. Ranjen ni drugje, kakor na glavi nekoliko. Nihče ne ve, kdo je, odkod je in kako je prišel v Savo. V Zagorju nikogar ne pogrešamo. Najbrž ga je Sava prinesla od kod drugod. Pokopali so ga 31. julija na zagorskem pokopališču.

— **Osební promet na bohinjski železnici** je zlasti ob nedeljah velikausk. Vsi vlaki so prenapolnjeni. Iz Trsta samega se je odpeljalo preteklo nedeljo po tej progi nad 3200 oseb, iz Gorice pa 1500. Naj bi se domačini pravočasno pobrigali za korist in dobiček, ki ga jim bo prinašala nova železnica, sicer pridejo tujci, ki bodo vse pritegnili na sebe.

— **Direktna zveza med Trstom in Dunajem na bohinjski železnici.** Ravnateljstvo državne železnice naznanja, da bode upeljalo na bohinjski železnici razun že obstoječe zveze med Prago in Trstom ter Monakovem in Trstom direktno zvezo med Dunajem in Trstom, skozi Amstetten, Beljak, Trbiž, Jesenice in Gorico. V ta namen bode priklapljen brzovlak št. 1 in 2 voz I. in II. razreda. Vlak bode odhajal z Dunaja 9. uri dopoldne ter dospeval v Trst ob 1. uri 20 minut. Iz Trsta pa bode odhajal vlak 3. uri 5 minut popoldne ter dospeval na Dunaj ob 7. uri 50 min. zjutraj.

— **Strela je udarila** v torek v hlev Ivana Gorjanca v Orehku pri Kranju in ga upepelila do zidovja. Zgorela je tudi krava. Škode je 3000 kron. — V Dorfarjih pri Kranju je udarila strela v kozolec Mihaela Zakotnika, da je pogorel z vso vsebino do tal. Škode je 1600 K. — V Kostanjevici je udarila strela v konjski hlev gostilničarja Franca Keržišnika in ubila konja Antona Zalokarja iz Dob, dočim je drugega konja težko poškodovala. — V Ogradi pri Runarskem na Notranjskem je ubila strela 62letnega Matijo Tomca iz Nove vasi pri Logatecu.

— **Ogenj.** V Dolu pri Sori so otroci zažgali Tomčev kozolec. Ker je bilo suho vreme in je pihal veter proti vasi, vnele so se hiše, katerih je pogorelo 5, štiri gospodarska poslopja ter trije kozolci. Na lice požara je prihitelo prvo gasilno društvo iz Sore in mnogo pripomoglo z gasilnimi društvi iz Stare in Škofje Loke ter iz Pirnič, da ni pogorelo 7 nadaljnjih hiš. Sedaj se je izkazalo, ali je bilo potrebno gasilno društvo v Sori ali ne. „Slovenec“ in „Domoljub“ sta je hotela na vsak način udušiti in hujskala ljudi proti njemu, samo zato, ker se ni hotelo vpreči v klerikalen politični voz.

— **Iz Mojstrane** poročajo, da je 1. t. m. dr. Güdel iz Judenburga ponesrečil na Mangartu. Hotel je pošteti na severni strani, spodrsnilo se mu je in je padel v globočino, kjer so ga našli strašno razmesarjenega. Truplo so prenesli v Belopeč. Güdel je hotel najti novo pot na Mangart, zašel je pa v skalovju in ponesrečil.

— **Subvencije za obrtne nadaljevalne šole.** Obrtna nadaljevalna šola v Šmartnem pri Litiji je dobila državne subvencije za pretečeno leto 1000 kron, ona v Toplicah-Zagorju pa 810 kron.

— **Nova posojilnica.** V Šmartnem pri Litiji so pred kratkim ustanovili posojilnico.

— **S tira sta skočila** v nedeljo popoldne dva voza tovrnega vlaka na bohinjski železnici med postajama Podbrdo in Huda južna. Vsled tega so imeli vsi vlaki velike zamude.

— **Skupščina družbe sv. Cirila in Metoda.** Logatec, 2. avgusta. Tajniško poročilo družbe sv. Cirila in Metoda omenja, da so med letom iz-

stopili iz odbora Ivan Hribar, dr. Milan Hribar in Žlogar. Na priporočilo ormoškega učiteljskega društva je bil v vodstvo poklican kot učiteljski zastopnik Anton Porekar, katerega pa ni bilo nikdar k seji. Na novo se je ustanovila ženska podružnica v Žalcu. Podružnic je 152 od katerih je pa 64 ne vedno delavnih. Mnoge mečejo društvene objave kar v koš. Poročilo poziva podružnice k delu. Po pravilih bi bile lahko podružnice tudi učilnice naroda. Podružnice naj širijo vedo in omiko, pa bodo dobile simpatije in prispevke. Čisti dohodek družbe brez posojila je v zadnjih dveh letih za 13.000 K večji dohodek pri podružnicah za 8000 K. Zavodov ima družba 17, 11 otroških vrtcev. Če bi bili večji dohodki bi bilo treba nujno ustanoviti v Trstu še šest paralelek, šole v Studencih pri Mariboru, v Gradcu, Borovljah, Železni Kaplji. Nov slovenski zavod je v Mariboru: slovenske paralele na dekliški ljudski šoli. V preteklem letu se je ustanovil družbin pokojninski zaklad za družbino učiteljstvo. Tako, si bo družba lahko zagotovila dobre učne moči. Poročilo poziva, naj vsak član pomaga po svoji moči zgraditi naše geografske meje z živo mejo: s slovenskimi narodnimi šolami.

Logatec, 2. avgusta. Poročilo blagajnika Družbe sv. Cirila in Metoda, ki je po odstopu dr. Hribarja notar Hudovernik, omenja za preteklo poslovno leto 57.833 K 53 vin. dohodkov 56.762 K 55 vin. stroškov, prebitok 1070 K 98 vin. Prispevki podružnic znašajo 24.239 K 91 vin. darila občin, posojilnic in društev 3286 K 24 vin. darovi Mohorjanov 509 K 80 vin. razni darovi 2593 K 63 vin. dohodki iz družbinih nabiralnikov 61 K 2 vin. zbirke časnikov 6229 K 62 vin. dohodki iz prodaje družbenih vžigalic 4000 K, dohodki iz prodaje družbene kave 2636 K 56 vin. dohodki iz prodaje družbinega pralnega mila 42 K 50 vin. družbinega šampanjca 236 K, družbinih valčkov 230 K družbinih peres 60, družbinih knjig 612 K 6 vin. šolskih knjig in učil 1200 K 66 vin. družbinih znakov 219 K, družbinih poslopij in posestev 576 K dohodki narodnega koleka 4075 K 97 vin. volila 1836 K 48 vin. itd. — Stroški šolstva v Trstu znašajo: deška šola 10.761 K 72 vin. dekliška šola 6180 K stroški šolstva v Št. Rupertu ob Velikovem 5850 K, na Muti 1713 K 46 v. v Trziču 1522 K, na Savi in Jesenicah 1696 K 74 vin. v Celju 848 K, v Mariboru 1068 K, v Rojanu pri Trstu 1715 K 68 vin. pri Sv. Ivanu pri Trstu 1281 K 33 vin. v Šklednju pri Trstu 741 K 33 vin. v Rocolu poleg Trsta 1386 K 34 vin. v Pevm pri Gorici 927 K 84 vin. stroški vodstvene pisarne 3432 K 91 vin., stroški narodnega koleka 295 K 68 vin. itd.

Logatec, dne 2. avgusta. (Ob pol 2. uri popoldne.) Kompromisno izvoljeni v odbor: Svetek, Hudovernik, Verhovnik, Svetina, Črnagoj, dr. Mrhar; za nadzornike: Mešič, dr. Ravnikar, Povše, župnik Pavlič, Majaron; za razsodnike: Kalan, Vedernjak, Šavnik, Triller, dr. Tominšek. — Po skupščini banket, popoldne veselica.

Koroško.

— **V Špitalu na Dravi** je bil v ožji volitvi izvoljen nemško-narodni (deutschvölkisch) kandidat s pomočjo socialnih demokratov, krščanski socialc je propadel, krščanski socialci upajo, da bodo že pri prihodnjih volitvah zmagali, če se poprimejo agitacije.

Primorsko.

— **Jadranska banka v Trstu.**

Kakor znano, je izvanredni občni zbor delničarjev dne 6. majnika t. l. sklenil povišati delniško glavnico od 1 na 3 milijone kron. Na podlagi tega sklepa izda za sedaj „Jadranska banka“ 2500 delnic a 400 K, t. j. 1.000.000 K nominala. Ker se je že pri ustanovitvi banke prijavilo veliko večje število interesentov, nego jih je bilo mogoče zadovoljiti, smatrati je sedanje povišanje nekako kot zakasnjeno prvotno emisijo. In da tedaj „Jadranska banka“ vse one subskribente, ki pri prvi emisiji niso dobili zaželenega števila delnic, zadovolji in odškoduje, je določilo novim delnicam kurz al pari to je 400 K za vsako delnico. Starim delničarjem se pri tem priznava pravica prvenstva, (opcije) da namreč na podlagi vsakih 3 starih delnic lahko podpišejo po dve delnici nove emisije. Ker je prav zelo želeli, da bi se tudi pri sedanjí emisiji udeležil v izdatni meri slovenski kapital, opozarjamo svoje cenjene čitatelje in pričakujemo, da bodo poleg zelo ugodnega emisijskega kurza v prvi vrsti dosežanji vspehi Jadranske banke privabili pričakovano število slovenskih subskribentov. Prijave na nove delnice se sprejemajo z današnjim dnem, to je 1. avgustom počenši do 15. avgusta t. l. Pri subskripciji se ima plačati za vsako delnico 100 K kot prvi obrok in kavcijo, ostanek pa do 15. septembra t. l. Prijave se sprejemajo pri družbeni blagajni v Trstu ulica Nicolò Machiavelli 10 ter v Ljubljani pri „Ljubljanski kreditni banki“. S tem opozarjamo slavno občinstvo na velevažni slovenski denarni zavod, ki mu je zagotovljena najlepša bodočnost, in ki ima kot nekaka centrala v Trstu, prvem in najvažnejšem trgovskem emporiju avstrijske države — eminentno nalogo, prevzeti v družbi z ostalimi slovenskimi in hrvatskimi bankami vodstvo in posredovanje trgovine vobče, zlasti pa slovenske trgovine. Vzpričo tega važnega momenta je tedaj, kakor že poudarjano, čez vse želeli, da se tudi naš slovenski kapital na štajerskem, ki ima nasproti industrijskim in zlasti bančnim podjetjem vsled znanih dogodkov veliko in splošno nezaupljivost in ki leži v večini naložen in preveč mrtev v mnogoštevilnih hranilnicah in posojilnicah, engajira v delnicah „Jadranske banke“. Tudi naše posojilnice, hranilnice, naši trgovci in naši industrijalci naj bi brez vsakih predsodkov vstopili v krog „Jadranske“ klijentele in prekinili svoje laške in druge zveze. To je njih dolžnost, kakor bode tudi po drugi strani „Jadranski banki“ v ponos, čim večje in čim bolj bode rastlo število slovenskih klijentov in interesentov.

— **Smrten padec.** Na parniku „Alba“ v Lloydovem arzenalu v Trstu je padel 19letni Natalij Vukasović z jarbola na krov in bil na mestu mrtev.

— **Za trgovce in obrtnike.** „Edinost“ vabi slovenske trgovce in obrtnike, naj bi se naselili v Kopru, kjer je veliko Slovencev, a ni tam nobenega slovenskega trgovca in obrtnika. Ker je okolica vsa slovenska, bi slovenski trgovec in obrtnik dobro shajala in bi ondotni Slovenci gotovo ne polnili žepov ošabnim Italijanom.

— **Državni poštni avtomobili na Krasu.** Poštna uprava namerava vpeljati tudi na Krasu poštne avtomobilne vožnje. Ti avtomobili naj bi vozili med Štanjelom in Dutovljami, med Štanjelom, Komnom in Nabrežino ter med Štanjelom, Komnom, Kostanjevico in Biljami.

— **„Trgovsko in obrtno društvo“** za Goriško je poslalo vladi energičen protest proti vmešanju goriške „Trgovske in obrtne zbornice“ v

spor o napisih na goriškem kolodvoru. Prav tako!

— **Državni poštni avtomobil na Krasu.** Kakor smo čuli, namerava poštna uprava vpeljati tudi na goriškem Krasu poštne avtomobilne vožnje. Ti avtomobili naj bi vozili med Štanjelom in Dutovljami, med Štanjelom, Komnom in Nabrežino in, ako smo prav razumeli, tudi med Štanjelom, Komnom, Kostanjevico in Biljami. Poštna uprava se je te dni v tem pogledu že obrnila do prizadesih občin, do katerih stavi glede vzdrževanja cest razne pogoje.

— **Canale—Kanal, Auzza—Avče.** Še vedno strašijo laške spake po postajah v Kanalu in Avčah: Canale — Auzza, pa še celo na prvem mestu. To je škandal, to je stalno žaljenje Slovencev na njih rodni tleh! V čistih slovenskih občinah, pa taka laška nesramnost na postajah. Županstvu naj nikar ne odnehata, in poslanci naj se pobrigajo, da se odpravi ta škandal. Kako se Lahi v Gorici branijo slovenskega napisa! Kakor v zasmeh Slovencev pa stojijo na čistih slovenskih tleh laški napisi. Če bi se predznila vlada v kakem nemškem ali laškem kraju postaviti poleg domačega tudi slovenski napis, joj, to bi bil krik in vik, postajo bi naskočili in napis spraskali dol! Slovenci pa le mirno gledamo ter se zadovoljujemo s tem, da naš srce boli pri pogledu na žaljive in izzivajoče laške napise! Kdaj bo konec sloveče slovenske potrpežljivosti?!

— **Zakonski mož užigalec.** Alojzij Lasič iz Vrtojbe, star 58 let, prišel je v soboto v stanovanje svoje žene, od katere živi ločen, in ki stanuje na Gradu št. 13, ter zahteval od nje denarja, katerega pa mu ni hotela in tudi ni mogla dati, ker si mora z lastnimi rokami služiti živeža. Radi tega je pograbil Lasič za petrolejko, zlit petrolej na posteljo ter jo zažgal. Klicanju na pomoč uboge žene prihiteli so sosede, katerim se je posrečilo pogasiti ogenj. Ki je napravil škode 50 kron. Ko so ga privedli na policijo, se je hotel Lasič na vse mogoče načine izgovarjati, kar mu pa ni pomagalo. Dali so ga pod ključ.

— **Izseljenci.** S parnikom „Gerty“ zedinjenega avstrijskega paroplovnega društva odpeljalo se je 31. julija 150 izseljencev v Ameriko. V Palermu se jim pridruži še večje število tovarišev.

— **800 slabih in nezrelih melonov** je tržni komisar v Trstu zaplenil ter ukazal vničiti, da bi je ne vtihotapili na trg.

— **Po nedolžnem** so dolžili Marijo Malalan iz Opčin, da je umorila novorojeno dete ter jo tudi zaprl: toda pokazalo se je, da ni ona storila tega hudodelstva in so jo izpustili. Sedaj išče policija pravo mater, ki je morda tudi hudodelnica. Vbogo Malalan so pa „dobre“ sosedinje spravile po nedolžnem v ta grozen sum.

Svetovne vesti.

— **Socijalno-demokratsko delavstvo na Dunaju** je sklenilo postaviti si svoje gledališče. Osnovale se je v ta namen društvo za zgradbo in vzdrževanje prostega narodnega gledališča, katerega člani se obvezujejo plačevati po 90 v ali 1 K 40 v na mesec. Ko bode društvo imelo 1000 članov, bode podjetje osigurano. Ni dvomiti na tem, da bi zavedno in po naobrazbi hrepeneče dunajsko delavstvo ne zamoglo osnovati ter tudi vzdrževati svojega gledališča, saj bode imelo v njem najizdatnejše sredstvo za širjenje svojih nazorov. Po vzgledu socialnih demokratov se bodo ravnali bržkone tudi krščanski socialci, samo s to razliko, da bodo ti iskali zaveznikov in pokro-

...v najvišjih krogih, dočim so
...le nase in na svoje moči.

— **Mesto Heb** na Češkem je od-
...katolikom dvorano, v kateri so
...meti katoliški shod, zborovalci
...priljeni poiskati drugo dvorano
...jeje. Ta strankarska zagri-
...vzbudila v katoličanih veliko
...zlasti proti Vsenemcem, ki
...hebskem okraju prvo besedo.

— **Srečja v planinah.** Pisate-
...dele Schreiber in dijak Walter
...ader pala sta na Brenningzinken
...hle. Gospodično so takoj našli
...besli v bolnico, dijaka še iščejo.
...Baumgartner je bil zašel v
...v Tennenškem gorovju. Šli so
...ter ga tudi po dolgem iskanju
...našli in ga prenesli v bolnico
...eten. — Berolinskega Schulzen-
...ki se je zgnubil v Karwendel-
...gorovju, ne morejo najti, čeprav
...več dni iščejo. Bržkone je padel
...ak prepad.

— **Mož obesil ženo.** V Veliki
...Josip Solič obesil svojo
...ženo. Prišel je pijan domov,
...ženo, da mu je ukradla denar,
...pomočjo hčere iz prvega zakona
...na rokah in nogah ter jo na-
...besil na kljuko v stropu. Tako je
...visela 12 ur, a osvobodil jo je
...njen otrok iz prvega zakona, ko
...je našel v tem mučnem položaju.
...je umrla. Soliča pa in njegovo
...so zaprli.

— **Zaloga žita zgorela.** V Ko-
...so v petek zgorela skladišča
...Ludovika Baleka. Razun lese-
...materijala lastnika so zgorele
...pšenice trvdke bratov Schwarz
...Vasarhelya, cenjene na
...8000 kron, in zaloge česla dunajske
...Fischl & sin. Škode je 200.000
...kron, ki je pa z zavarovanji pokrita.
...je pomagalo tudi vojaštvo.

— **Reka Nil** je edina velika reka,
...v svojem toku od 2400 km
...natega pritoka.

— **Kitajskega jezika**, oziroma
...sorodnih narečij, se poslužuje
...koraj tretjina vsega prebivalstva naše
...zemlje.

— **Rusko državno žezlo** je iz
...zlatu in dolgo 90 centi-
...metrov. Med drugimi njegovimi okraski
...20 rubinov in 15 smaragdov.

— **Žirafa** je edina žival, ki ne
...more plavati, čemur je v prvi vrsti
...njen predolgi vrat. Vsaka druga
...žirafa se more, ako je prišla v globoko
...voda, vsaj vzdržati na površju.

— **Guatemala**, republika v Sred.
...Ameriki, ima od vseh civiliziranih
...detek največje število slučajev smrti,
...namreč 41 na 1000 ljudi. V Novi Ze-
...landiji odpade na 1000 ljudi le enajst
...smrtnih slučajev.

— **Iz ljubosumnosti ustrelila** je
...svojega moža gostilničarka Pusch na
...Dunaju. Ko je v svoji pisarni sedel pri
...mizi, je prišla, mu nastavila revolver
...in zadaj na vrat in ustrelila. Mož se
...je takoj mrtev zgrudil. Živela sta v
...rednih prepirih. Zadnji čas je baje
...medela, da je mož svoji ljubici nekje
...v bližini najel sobo, da bi lažje z njo
...obdelal.

— **Beligradka — mohamedanka.**
...Po Beogradu se je te dni govorilo
...o poroki, kakoršne že zdavna ni bilo
...tamkaj. Hči bivšega ministra Steve Po-
...povića se je omožila s Turčinom Rajf-
...begom, uradnikom turškega odposlan-
...tra, prestopivši prej na mohamedansko
...vero. Ponočni obred je izvršil turški
...hodža v tamošnji mošaji.

— **Petroleja** so leta 1904 izvo-
...ili iz Batuma 9.881.096 zabojev in
...968.186 kositarjevih posod.

— **Letna uporaba kavčuga** sedaj
...v vsej zemlji 60.000 tunelat v vred-
...nosti 350 milijonov kron.

— **Velik požar** je uničil 2 tretjini
mesta Lezajsk v Galiciji. 200 hiš je
pogorelo, 2000 prebivalcev, večinoma
ubožnih, je brez strehe.

— **Črnogorski denar.** Kakor jav-
ljajo iz Cetinja, pride v kratkem v
kneževini v promet novi drobiž iz
bakra in nikla. Drobiž od 1, 2, 5 in
10 para je bil baje kovan na Dunaju.

— **Draga knjiga.** Med najdražje
tiskane knjige spada psaltir, ki sta ga
leta 1459 tiskala Just in Scheffer. Ta
knjiga je iz velina in je bila tiskana
v samo 20 izvodih. Za 12 izvodov se
zna še dandanes, kje da se nahajajo.
Leta 1844 je bil en iztis te knjige
prodan za ceno 125.000 kron. Leta
1904 je neki frankfurtski antikvar
kupil en iztis tega psaltirja na
javni prodaji v Kodanju za 100.000 K.

— **21 milijonov metuljev.** Srbska
vlada daje nagrado učencem osnovnih
šol, ki love metulje. Tako so učenci
do sedaj ulovili 21 milijonov metuljev,
ter je ministrstvo izplačalo učencem
kakor nagrado po 20 para za vsakih
500 metuljev. S tem je storjeno mnogo
za drevje in za poljedelske sadove.

— **Trije veliki alpski tuneli.**
Tunel Moncenis, katerega gradnja je
trajala od 1857 do 1871 je dolg 12.233
metrov, in je 1295 metrov nad morjem.
Tunel je stal 75 milijonov.

S. Gothardski Tunel je dolg 14.884
metrov, je 1155 metrov nad morjem.
Gradili so ga od 1872 do 1887; stal
je 67 milijonov.

Simplonski tunel: gradili so ga od
1898 do 1905, dolg je 19.803 metre,
je 705 metrov nad morjem; iz njega
teče gorka voda 1300 litrov na se-
kundo, stal je 80 milijonov.

V obrambo.

V zadnjih tednih se je pečalo
hkrati kar troje slov. listov z mojo
osebo. Slovenec me je pohvalil, za kar
mu prav nič nisem hvaležen; če sem
ravnal prav, sem storil le svojo dolž-
nost in ne potrebujem zato nikakoršne
hvale. Narod pa me je slikal v štirih
dopisih kot zagrizenega klerikalca, hi-
navca, ter mi očital, da se potegujem
z vso vmeno za ponemčenje naše šole,
da obrekujem svoje kolege, da privatno
poučujem po hišah in, zaradi tega
zanemarjam svoje dolžnosti v šoli,
da se zaletavam v svojega šefa, da se
bodo odkrile razne moje pege ter da
sem nekolegijalen sebičnež, čegar rav-
nanje bi lahko imelo sodnijske posledice.

Ker se ta očitanja dotikajo moje
osebne in stanovske časti in bi vtegi-
nila vzbuditi dvome o mojem dobrem
imenu, hočem pojasniti celo afero,
kakor je v resnici, čeprav me je z
ozirom na ugled svojega stanu sram,
boriti se zoper zavratne napade lastnih
tovarišev, katerim nisem nikdar ža-
lega storil.

Res sem v lokalni konferenci,
kjer se je sklepalo o tem, se li bodo
otroci naše šole spremili v cerkev in
nadzorovali tam med izpraševanjem ob
navzočnosti keezoškofa, izjavil, da jih
bodem peljal v cerkev jaz, če drugi ne
marajo tega storiti. A posegel sem v
razgovor še le tedaj, ko so se drugi
tovariši že odločno izjavili proti in ko
je g. vodja sam dejal, da nima prav
nič proti temu, če se hoče kdo žrtvo-
vati za ta posel. Nisem tedaj z nadutim
vedenjem svojim še le jaz povzročil
odpora drugih kolegov. Nisem peljal
otroke v cerkev zato, da bi se razodel
kot zagrizenega klerikalca; oziral sem
se le na svojo stanovsko in vestno
dolžnost, na vpljudnost in takt, na
otroke in na tiste, ki nam jih pošiljajo
v vzgojo. — Niti klerikalcem niti kate-
rejkoli drugi stranki se nisem metal v
naročje ali celo pod noge; res pa sem
tuintam občeval s katerim znancem
ali prijateljem duhovskega stanu, ne
da bi bil koval z njimi naklepe zoper
svoje tovariše; to občevanje bodem ob
priliki nadaljeval tudi v prihodnje in
ne bodem nikogar vprašal dovoljenja.
A klerikalec sem v tej aferi postati
moral, ta označba je bila tako po-
trebna, kakor rudeči prt v španski
areni, zakaj drugače bi list ne bil
odprl svojih predalov kaj čudnim in
za naš stan malo častnim izbruhom

dolgo pripravljenega in komaj pritaje-
nega srda mojih nasprotnikov. — Nikdar
se nisem potegoval za vpeljavo nem-
škega učnega jezika v višje razrede
naše šole. Pač pa sem — pred dvema
letoma (!) namreč, v lokalni konfe-
renci nasvetoval, naj bi se samo v
V. razredu poučevala še zgodovina ali
pa kak drug predmet nemško, ker bi
našim učencem večja spretnost v nem-
ščini ob prestopu v srednje šole v
trgovino ali obrt nikakor ne bila na
škodo. Posebno pa sem povdarjal, da
bi morda potem naši okoliški kmetje
raje pošiljali svoje otroke k nam mesto
v nemške šole, kamor jih v tolikem
število pošiljajo sedaj z izgovorom, da
se pri nas premalo nauče nemško.
Resničnost navedenih dveh slučajev iz
naših konferenc zamore v slučaju po-
trebe potrditi g. vodja Armin Gradišnik.

Svojim tovarišem se nikdar nisem
hlinil, najmanj pa celjskim, tem sem
bil še preveč odkritosrčen. Ti celjski
tovariši, sicer v prihodnje ne bodo
imeli prilike, pritoževati se nad mojim
hinavstvom. Ob birmi sem namreč s
svojim ravnanjem toliko „zapostavil“
stanovski ngled, da so vsi moji tukajšnji
tovariši pretrgali z menoj vsakoršno
očevanje, pozdravljanje etc. in to tudi
na ulici in pred otroci. Ne bodemo si
torej več prišli blizu, kar bode za mene
vsekako le koristno.

Očitajo mi, da sem sebičnež. Ali,
če sem zaradi tega sebičnež, ker ne
nesem vsake pruslužene krone sproti v
gostilno, marveč se trudim prav od zore
do mraka, da bi utrdil svojim hčeram
lastni dom in jim s primerno izobrazbo
osigural bodočnost, no tedaj imajo
častivredni moji nasprotniki enkrat
prav. — Kar se tiče mojega petnajst-
letnega službovanja v Šaleške dolini,
mi pač ne morejo niti pošteti moji
tovariši, niti kdo drugi očitati kaj sla-
bega v kakoršnemkoli oziru. Med nami
tovariši je vladala pač drugačna lju-
bezen in sloga, kot tukaj v Celju. Radi
smo obiskavali drug drugega in preži-
veli smo v prijateljskem občevanju i ač
mnogo veselih ur. S ponosom lahko
rečemo, propalice, ki bi iz zasede javno
blatile tovariše, ni bilo med nami. Pač
bodo moji nasprotniki lahko čisto za-
dovoljni, ako bodo kedaj odhajali iz
Celja na istem glasu, kakor jaz iz Ša-
leške doline. — V svojega šefa se
nikdar nisem zaletaval, ne v listih in
ne drugače, marveč sem izvzemši slučaj
ob birmi vselej do pičice vstreljal nje-
govim odrebam. Pač pa lahko izpriča
marsikdo, da sem trditelj, napadi na
mojo osebo se vrše pod Gradišnikovim
pokroviteljstvom, odločno zaničeval in
povdarjal, takšno podlo, zahrbtno po-
četje je pač preostudno mojemu šefu.
Saj je ravno on takrat, ko me je kot
novodošlega v konferenci pozdravil,
posebno povdarjal: „Lahko bodemo
kedaj tovariši različnega mnenja; toda
taka nasprotnost se naj opravlja
stvarno in nikdar osebno! Kar bodemo
govorili, naj ostane med nami. On, ki
je pisal v zadnji števec. Popotnika te le
lepe besede: Često se po časnikih in
in drugod razpravljajo stvari, ki bi
kolegijalno in taktno morale ostati lepo
med nami. V časnikih se včasih učiteljeva
oseba izpostavlja in smeši. Ta-
kemu početju se moramo solidarno
postaviti po robu“, bi bil pomagal plesti
svojemu podrejenemu kolegi trnjeve-
veuec k petindvajsetletnici trudapol-
nega dela, ki jo obhaja ravno letos?!
Čudno je le to in značilno za našo
toliko hvaljeno organizacijo, da se
častivredni moji nasprotniki ne ravna-
jo po besedah g. Gradišnika. — Zaradi
svojega privatnega pouka nisem zane-
marjal svojih šolskih dolžnosti in za-
raditega tudi moji razredi niso zaostali
za drugimi v napreduku kako v vzgoji,
kar mora na željo potrditi tudi g. vodja
Gradišnik. K privatnemu pouku se
nisem nikjer vsiljeval in nobenega iz-
med svojih kolegov ali kolegij izpodri-
nil. Pač pa je ravno moj privatni pouk
vzbudil mnogo, mnogo zavisti in jeze.
Zatorej sem moral postati klerikalec,
hinavec, nemčur etc. samo le zato, da
bi se vbielo mnje dobro ime, in mi od-
vzel zaslužek. Glede mojih „peg“ in
grožnje, da bi moje ravnanje vtegnilo
imeti sodiške posledice, pa tukaj javno
in odločno pozivljam svoje nasprotnike,
da vprizorijo v najkrajšem času dotične
ovadbe pri sodišču oziroma da javno
in odkrito povedo in s svojimi podpisi
podkrepijo, kar vedo kličikaj nečast-
nega zoper mene. Zahrbtna, brezimna
sumničenja in ovadbe pa bodem odslej
preziral popolnoma in

mirno vestjo javnej obsodbi zlobne
obrekovalce, ki tako brezvestno sramote
čast in ugled svojega stanu — črno
jim bodi lice! M. Levstik.

V Celju, dne 2. avgusta 1906.

Skrb vsake gospo-
dinje je posvečena
družinski blaginji!

**Kathreinerjeva
Kneippova
sladna kava**

je po Kathreinerjevem načinu svo-
jega prouzivanja okusna, zdravju
in prospehu in poceni, ima torej neprecen-
ljive prednosti za vsako gospodinjstvo!

Poudarjajte pri nakupovanju
izrečno ime Kathreiner in zahte-
vajte le izvirne zavoje z varst-
veno znamko župnik Kneipp.

Sprejme se takoj

stenograf- strojepisec

za odvetniško pisarno. — Ponudbe pismeno na
upravnništvo „Domovine“ v Celju. (421) 3-1

Sprejme se krepak

učenec

(422) poštenih starišev v usnjariji 3-1

T. Šentak na Vranskem.

Pri prvovrstni avstrijski zavarovalni družbi
(270) proti požaru in za življenje najdejo 12-6

posredovalci

kot krajevni in okrajni zastopniki izplačujoči
se postranski posel, kot glavni zastopniki in
stalni **potovalci** dobro stalno službo. Ponudbe
pod „15305 Gradec“ poste restante.

Prostovoljna dražba

ramčev in **štalaž** za sušenje
hmelja, **vinskih sodov**, za-
bojev za žito in drugo, ter raz-
nih drugih stvari se bode vršila v

nedeljo, 5. avgusta t. l.

ob tretji uri popoldne

v hiši štev. 6 v Žalcu.

Kuharica

prilietna in samostojna, ki
je izvežbana v kuhanju za gostilno
in dom, sprejme se takoj pri

FRANC SERŠEN-U, Ljutomer.
(415) 2-2

Krepak deček

poštenih starišev s primerno šolsko izobrazbo se sprejme takoj v uk pri (413) spodaj stoječi tvrdki. 3-3

Karol Cimperšek
trgovina z mešanim blagom, Laški trg (Štajersko).

Trgovskega Pomočnika

eventuelno tudi **prodajalko**, sprejme takoj tvrdka **AND. ELSBACHER** v Laškem trgu (Štajersko).

F. Sevčik

puškar v Ljubljani Židovske ulice št. 7

(894) 10-3

Sprejme se takoj učenec

iz boljše hiše za krojaško obrt pri

JOSIPU HOČEVAR, CELJE
KOLODVORSKA ULICA ŠTEV. 5.

Trgovina

že dolgo let dobro idoča, z velikim prometom v sredini Savinjske doline na lepem prostoru blizu farne cerkve, se da s 1. Januarjem v najem; zraven je tudi veliko skladišče, in krasno (401) lepo stanovanje. 6-4

Naslov pove Upravišтво Domovine.

Cunard Line.

Najboljša in najcenejša, zelo pripravna vožnja

v Ameriko!

Vsaki 14 dni vozijo Trst-New-York

parniki z dvema vijaki in brezžičnim brzojavom opremljeni, 10.000 ton noseči. — Pojasnila in vozni listi se dobijo pri zastopniku:

ANDREJ ODLASEK, Ljubljana
Šlomšekove ulice št. 25.

Bližnji odhodi parnikov iz Trsta: **PANNONIA**, ponedeljek 6. avgusta 1906. **CARPATIA**, ponedeljek, 9. avgusta 1906. 44

Puch motor-kolo

v najboljšem stanju, je pod zelo ugodnimi pogoji naprodaj. Kje, pove uprav. „Domovine“.

(417) 3-2

Hotel „TRIGLAV“ na Bledu.

Podpisani priporoča svoj narodni hotel „TRIGLAV“ ob kolodvoru — z najlepšim razgledom na jezero — slavnemu občinstvu posebno potnikom in izletnikom. Pripravljenih je 22 sob za prenočišče.

(404) 2-2

JAKOB PETERNEL.

ZAVITKE

Linec o/D.

Ces. kralj. privil. tov. za kav. sur. 16. grad. 1880, št. 13120.

Cenjenim gospodinjam

priporočamo najtopleje

pravi : Franckov: pridatek k kavi

kot najboljši kavni surogat,

izdelovan iz tozemskih surovin

v domači tovarni

Henr. Francka sinov

v Zagrebu.

Varstvena znamka

D. X. 7871 Ms. 06 I.

J. W. L.

ANTON BETZ

izdelovatelj patentiranih

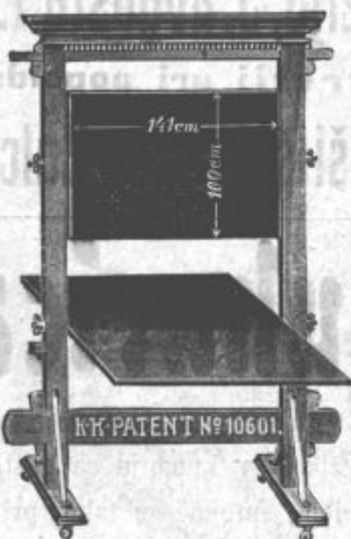
šolskih tabel na **BREGU** pri Celju

se priporoča slav. šolskim svetom in p. t. učiteljstvu za izdelovanje novopatentovanih

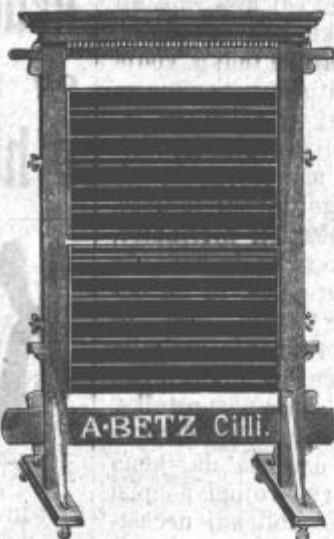
šolskih tabel

Da zamorem naročilo pravočasno izgotoviti prosim gg. učitelje, da mi naklonijo v najkrajšem času svoja naročila.

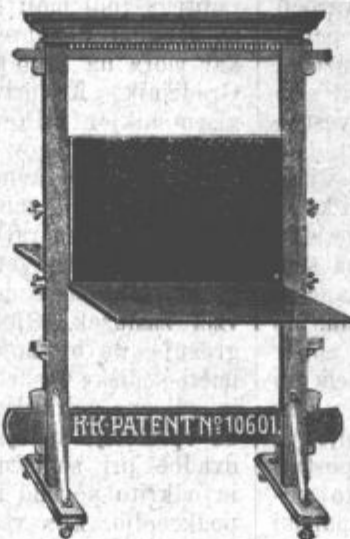
Ponarejalce zgoraj omenjenih šolskih tabel bodem sodnijsko preganjal. (402) 3-1

KK-PATENT N° 10601.

A-BETZ Chm.

KK-PATENT N° 10601.

Trgovina s papirjem, pisalnimi risalnimi potrebščinami

prodaja c. kr. šolskih knjig in igralnih

Zvezna trgovina

Celje, Rotovška ul.

kancelijski, konceptni, pisni dokumentni, ministrski, in barvani papir.

Umetalni ogenj Lampijoni
Koriandoli (Confetti) Serpenti
Papirnati krožniki Papirnate servijete

svinčniki kamenčki
peresa tablice
peresniki gobice
radirke črnilo

Trgovske knjige

v vseh velikostih črtane, z eno ali več kolonama, v papir, platno, gradl. ali usnje vezane.

Odjemalne knjižice

po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin

šolske svete, učiteljstvo, župnijske urad, okrajne zastope, učitniške zastope, inilnice, posojilnice, odvetnika, in privatnike.

Lastna zaloga šolskih zvezkov in risank

Papirnate vreče

Stambilje

Dopisnice

Albumi

Zavitke za urade

Ceniki

Trgovci in preprodajalci imajo izjemne cene.

Priznana dobro blago. • Solidna in točna prodaja.

izložne omare, veliko ogledalo, veliko novo bano za
in velika kletna se takoj odda pri P. Kostiču v Celju.

Kupujte narodni kolek!

Najprimernejša darila za godove, birmo itd. so

Singerjevi šivalni stroji

za domačo
porabo in
obrtne svrhe
vsake vrste.

Velika
trpežnost in
vzorna
konstrukcija
usposobljajo

Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.

Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

stroje do najvišje tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih
moderne in umetnega vezenja

Singerjevi šivalni stroji so na največjih
svetovnih razstavah odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev

CELJE, Kolodvorska ulica šte. 8. (20) 52-30

izitnice priporoča Zvezna tiskarna.

Dva učenca

poštenih stari-
šev s primerno
šol. izobrazbo
sprejme takoj

Rafael Salmić, trgovina 3 zlatino, urami itd. Celje, Mar. dom.

Gostilna

$\frac{3}{4}$ ure od Celja ob okrajni cesti, ob-
stoječa že nad 100 let, je poleg posestva,
novo zidane hiše in gospodarskih po-
slopij naprodaj. Naslov se izve pri
(392) upravnistvu tega lista. 3-3

Dva fanta

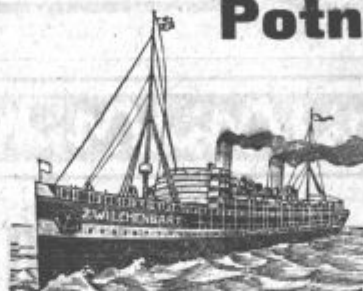
od poštenih starišev s primerno šolsko izobrazbo
se sprejmeta v trgovini **Antona Kolenca v Celju.**

Istotamr sprejme se tudi starejša **gospodična** ki je v
popolnoma izurjena. **Hmelj** spece-
rijski stroki

Hmelj

na štangah kupi Anton Kolenc v Celju.

Potnikom v Ameriko v prevdarek!!

Najstarejša tvrdka za špediranje potnikov

ZWILCHENBART

BASEL (Švica) Centralbahnplatz št. 9

sprejema potnike za linijo čez Pariz-Havre po najnižjih cenah; —
vožnja na morju le 6 do 7 dni; odhod parobrodov redno vsako soboto.
— Za večjo gotovost, da se potniki vkrajo, spremlja jih eden uradnikov
do Havre. — Govori in piše se v vseh jezikih.

Kdor hoče potovati, naj se pisмено obrne zanesljivo na nas in sprejel
bode brezplačno najboljša pojasnila. (39) 52-31

POZOR!

POZOR!

JOS. LAMPRET, ŠOŠTANJ

mizarska delavnica s stroji

priporoča svoje veliko zalogo
popolnoma izgotovljenih ...

OKEN, v velikosti do 1'50, 1'60, 1'70, 1'80,
1'90 in 2 m po konkurenčnih cenah.

VRATA

istotako izgotovljena v velikosti od 2, 2'20, 2'30 2'40 m.
V zalogi je zgotovljeno pohištvo.

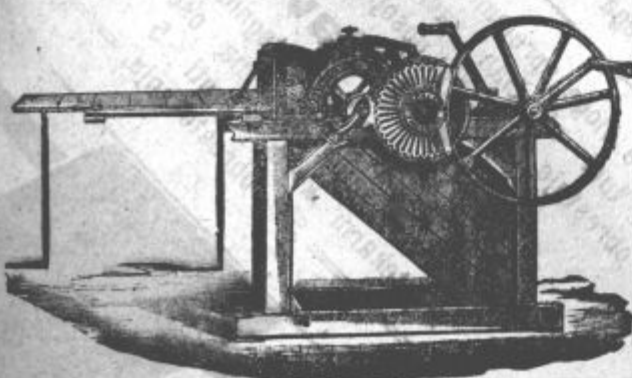
Zagotavlja solidno in točno postrežbo. Načrte za okna in vrata pošilja na ogled.

Zoper ogenj in vlom varne blagajne in šivalne stroje kupite pri meni najceneje.

Zanesljivo najboljše poljedelske stroje

kakor mlatilnice na roko in gepelj, čistilnice (pajkle), slamoreznice,
mline za sadje in grozdje, vinske in sadne stiskalnice priporoča v bogatej izbi

trgovina z železnino „Merkur“
P. MAJDIČ, Celje

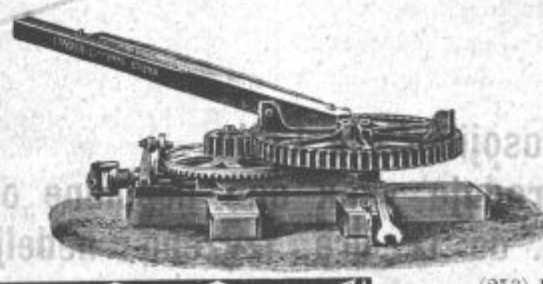
ter pošilja na željo
cenike zastoj.

Posebno opozarjamo na omare za
led, stroje za izdelovanje
sladoleda in surovega masla,
ter razno kuhinjsko opravo.

Lepa izbira kuhinjske posode iz
čistega nikla zdravniško
priporočena.

Vlačne grablje

najvspešnejše poljedelsko orodje, s ka-
terimi ena oseba lahko toliko naredi,
kakor z navadnimi 6 ljudi.

(253) 14

Traverze, cement, železo za vezi, cevi iz kamenščine, strešna lepenka, sesalke in vodovalne naprave

komatne plakte so v zalogi.

Južnoštajerska hranilnica v Celju

naznanja, da je **znižala obrestno mero od 1. pro-**
sinca 1905 pri zemljiških posojilih od pet na

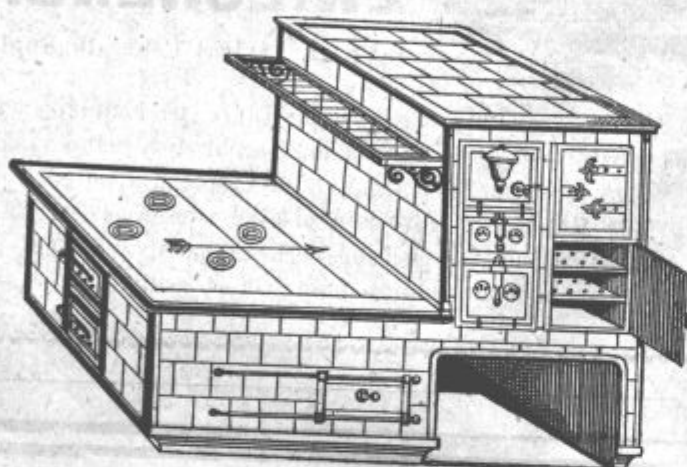
štiri in tričetrť odstotke

Za **občinska in korporacijska posojila** v okrajih
 Gornji grad, Sevnica, Šoštanj, Šmarje in Vransko pa od pet na

štiri in pol odstotke.

(43) 50-29

Obrestna mera za **hranilne vloge ostane** kot dosedaj **4%**.

RAZLIČNE TEHTNICE.

ŠTEDILNA OGNJIŠČA,

VSAKOVRSNE VODOVODE,

kuhinje, pralnice, dvorišča, hleve ali vrtove.

PREVZAMEM POPOLNO NAPRAVO KOPALIŠČ,

mostiče, železne cvetličnjake, verande, stopnice, ravne ali okrogle.

VSAKOVRSNE ZELEZNE OGRAJE

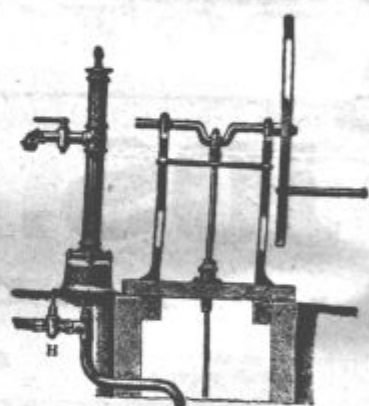
(tudi iz žice), n. pr. za stopnice, cerkve, šole, grobove, vrtove in zasebne hiše itd. — **Železna vrata za prodajalne in skladišča ali pokopališča.** — **Popolnoma železna okna,** primerna za vsako stavbo, osobito za tovarne, skladišča ali hleve, napeljava strelovodov itd.

Sploh izvršujem vsa stavbinska in umetniška v mojo stroko spadajoča dela po tovarniških cenah.

Priporočam se za obilno naročbo

Ivan Rebek,

stavbeni in umetni ključalničar
 CELJE, Poljska ulica št. 14.

Izdelujem nove ter popravljam tudi stare, bodisi decimalke, premostne ali sploh vsake vrste tehtnic.

vsakovrstna, velika in najfinejša, kakor tudi mala in prosta, izdelujem sam. Za ista prevzamem tudi nabavo pečnic, kakor tudi zidarska dela z jamstvom dobrega izršila. — Štedilna ognjišča imam vedno v zalogi; po poslani meri se ista hitro izvrše.

bodisi iz studencev, vodnjakov ali hidravličnimi vidri, odkoder se voda lahko poljubno napelje bodisi v

(19) 52-31

Posojilnica v Celju

v lastni hiši
 „Narodni dom“

POSJOJILNICA V CELJU, ki je bila leta 1881 z neomejeno zavezo ustanovljena, šteje sedaj nad **4100** zadružnikov, kateri imajo vsega nad **88.000** kron vplačanih deležev ter ima sedaj nad **6 1/2** milijona kron hranilnih vlog in nad **330.000 K** rezervnega zaklada.

Hranilne vloge sprejema od vsakega, če tudi ni član zadruge ter jih obrestuje po **4 1/4%**; posojilnica plačuje **rentni davek** sama, ne da bi ga odtegnila vlagateljem. Posojila daje na osobni ali hipotekarni kredit proti **5 1/2%** in **5%** obrestovanju.

Posojilnica v Celju
 uraduje vsak dan dopoldne od
 9. do 12. ure, izvzemši nedelje in praznike.

Posojilnica v Celju uraduje vsak dan
 dop. od 9. do 12. ure, izvzemši
 nedelje in praznike.